

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2012. október 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A magánokirat hamisítás vétsége miatt **a vádlott** ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. január 26. napján kihirdetett Kb.IV.113/2010/8. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottat kötelezi 70.000 (hetvenezer) forint büntügyi költség megfizetésére, míg az ügyben felmerült további 70.000 (hetvenezer) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. január 26. napján kihirdetett Kb.IV.113/2010/8. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki magánokirat-hamisítás vétségében, ezért megrovásban részesítette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 140.000,- forint büntügyi költséget az állam viseli.

A tárgyaláson a katonai ügyész fellebbezést jelentett be súlyosítás, büntetés kiszabása érdekében. A vádlott és védője felmentésért fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.216/2012/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a vádlottal szemben szabjon ki pénzbüntetést, és kötelezze a felmerült büntügyi költség viselésére. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a felmentés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Azzal érvelt, hogy védencének munkaköre igen szerteágazó volt, sok rögtönzést igényelt és szabályok által nem volt kellően behatárolva. Jellemző, hogy a magánszámlájára utálták azt az összeget, amivel a közbeszerzéseket intézte. Nincs olyan szabály, amely tiltaná, hogy a vádlott a rábízott feladatok elvégzéséhez külföldi polgári személyeket vegyen igénybe. Amikor ez a személy felajánlotta, hogy a műszaki cikk vásárlásának számlájába beleépítteti a szállítás díját, akkor ezt a vádlott elfogadta, egyrészt mert a feladatát másképpen nem tudta volna elintézni, másrészt azért, mert nem is gondolt arra, hogy a szállítási költségnek a számlába történő beépítése egy hamis magánokirat készítése útján történik. Nem volt sem megfelelő szabályzat, sem kialakult gyakorlat a vállalkozók alkalmazására. Teljesen irreális az, hogy több tízezer euro honvédségi pénzt kezelő személy 160 euro tekintetében kövessen el bűncselekményt. Kifejtette azon álláspontját, hogy felelősség védencét nem terheli, mert a cselekmény bekövetkezésének oka épp az a szabályozatlanság, amelyről a vádlott nem tehetett.

Kifejtette továbbá, hogy okafoggyottá vált a generális és speciális prevencióra történő ügyészi hivatkozás, mert a vádlott szolgálati viszonya már megszűnt, a karrierjének megtörése súlyosabb bármely más szankciónál. A generális prevenció sem értelmezhető, hiszen, ami történt az egy banális hiba, és ennél sokkal súlyosabb probléma maga a szabályozatlanság. A vádlottal szemben még a megrovás is eltűzött, ezért a felmentésére tett indítványt.

A bejelentett vádlotti, védői és katonai ügyészi fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

A vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállás megállapítása során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Megállapítható, hogy a vádlott a tárgyaláson nem kívánt részletes vallomást tenni, a bűnösségével kapcsolatban nem nyilatkozott, hanem a nyomozás során tett vallomásának felolvasását kérte. A nyomozati vallomásában a tényeket illetően a történeti tényállásban írtakkal egyezően nyilatkozott, azonban vitatta, hogy tudomása lett volna arról, hogy a szállítási költség beépítése után hamis számlát kap és annak leadásával hamis számlát használ fel. A bíróság a tényállást így a vádlott nyomozás során tett vallomása, a tárgyaláson kihallgatott tanú vallomása, valamint a rendelkezésre álló egyéb - okirati - bizonyítékok alapján terhelő tartamban állapította meg. A katonai tanács által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Az elsőfokú bíróság ítélete 4. oldal 1. bekezdésében helytállóan fejtette ki azon álláspontját, hogy mivel a szállítást végző személynek semmilyen szerződéses kapcsolata vagy jogviszonya a nyomtatókat eladó céggel nem volt, így a szállítási költség „beépítése” a vételárba egyúttal azt is jelentette, hogy ezt követően hamis számlát fog visszakapni és azt a pénzügyi osztály felé felhasználni. Nem tévedett tehát a katonai tanács, amikor a vádlott bűnösségét a Btk. 276. §-ba ütköző magánokirat-hamisítás vétségében megállapította. Így a vádlotti és védői fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a joghátrány meghatározása során figyelembe vehető enyhítő- és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor - különösen a bekövetkezett jelentős időmúlásra, de a vádlott eddigi kifogástalan életvezetésére figyelemmel is - arra a következtetésre jutott, hogy a

cselekménye az elbíráláskor már oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy vele szemben a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen, és ezért megrovásban részesítette. Bár a katonai tanács ítélete már tartalmazza, de a másodfokú bíróság is felhívja a vádlott figyelmét arra, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a bűnügyi költséggel kapcsolatos indítványa részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a Be. 338. § (2) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli, mert az nem a vád tárgyává tett bűncselekmény nyomozása kapcsán merült fel, így az szükségtelen volt. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a 140.000,- forint bűnügyi költség az igazságügyi informatikai és számítástechnikai szakértő eljárása kapcsán merült fel. Ennek során a szakértő a nyomozás során lefoglalt 3 db. számítógépet vizsgált abból a szempontból, hogy azok adatbázisában, illetve törölt adatbázisában találhatók-e a kontingens nevére kiállított számlák. Megállapítható az is, hogy feltűntetésre került a keresendő számlák kiállítói között az ügy tárgyát képező nyomtatókat eladó cég neve is, tehát a bűnügyi költség egy része a jelen üggyel kapcsolatban merült fel. Figyelemmel arra, hogy a vádlott bűnössége megállapítást nyert, a másodfokú bíróság a vádlottat a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felmerült költség fele részének viselésére, míg a Be. 338. § (2) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy a bűnügyi költség másik felét az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltőtanács Katona Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2012. október 5. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete - a rendelkező részben írt változtatással - jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2012. október 5. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Horváth Judit
tisztviselő